

ROEMENIË

Kuilen

Roemenen trotseren slechte wegen met app

Laurens Bluekens

Hortend en stotend bewegen de Roemenen zich voort op hun wegen, die veelal nog in de communistische tijd zijn aangelegd. Dat is te zien. Bestuurders moeten talloze gaten en kuilen in het wegdek ontwijken.

De Roemeense wegen behoren tot de slechtste van Europa. Het directe verband is moeilijk te leggen, maar het land is met meer dan tweeduizend verkeersdoden in 2012 ook een van de gevaarlijkste landen. Alleen het veel meer inwoners tellende Duitsland, Polen, Italië en Frankrijk staan hoger in de dodenlijst.

Volgens de website Romania Insider zegt Dan Şova, de verantwoordelijke minister, dat Roemenië dit jaar 4 miljard euro nodig heeft om alle wegen te repareren. Maar er is slechts 180 miljoen beschikbaar. En ook als er geld is, gaat het niet altijd goed. In april werden wegwerkers gezien die de gaten niet opvulden, maar er de verfkwas voor de wegmarkering doorheen trokken. Rond dezelfde tijd lieten ongeveer driehonderd Roemenen hun onvrede blijken door een weg te blokkeren, en bloemen in de kuilen te planten.

Zij kunnen hobbels in de weg beter rapporteren aan de gratis app Gropometru. Daarmee kunnen smartphonegebruikers op een kaartje zien welke wegen zij beter kunnen vermijden. Ook aan de hand van trillingen registreert de versnellingsmeter van smartphones voor de applicatie de wegenconditie.

Het stuk tussen de steden Boţoşani en Suceava is er volgens de minister het slechtst aan toe. Maar hij drukt bestuurders op het hart dit gebied niet links te laten liggen, want 'voor toeristen is het een verbazingwekkend mooie streek'. Hopelijk kunnen zij hun ogen op de weg houden. ■

AREND JAN BOEKESTIJN

Iraans schaakspel

Op 14 juni zullen de elfde presidentsverkiezingen de zevende president van de Islamitische Republiek Iran aanwijzen. Bij de vorige verkiezingen in juni 2009 leidde de gemanipuleerde verkiezingswinst van Mahmoud Ahmadinejad tot een opstand die bloedig werd onderdrukt. Dit keer is opnieuw sprake van manipulatie. Zal het Iraanse volk weer in opstand komen?

Het regime bereidt zich in elk geval voor op het ergste. Op universiteiten worden colleges tijdens de verkiezingen opgeschort. Sociale media worden in de gaten gehouden. De snelheid van internet is verlaagd. Het gebruik van zogeheten proxy servers – bedoeld om anoniem te blijven – is niet langer mogelijk. De overheidsfilters op internet kunnen niet meer gemakkelijk worden omzeild. Het lijkt erop dat het regime op 14 juni alle communicatie via internet gaat stilleggen.

Het goede nieuws is dat de Grondwet verbiedt dat de zittende president Ahmadinejad na twee termijnen weer mag meedoen. Met al zijn getier en gescheld heeft Ahmadinejad het niet alleen in het Westen verbruide, maar ook bij de geestelijk leiders in Iran. Hij verwijt ze voortdurend dat ze corrupt zijn. Sommige geestelijk leiders beschuldigen op hun beurt Ahmadinejad van corruptie.

De kwestie is zo uit de hand gelopen dat de geestelijk leiders vrezen dat de wederzijdse scheldpartijen de verkiezingen zullen vergiften, met een lage opkomst als gevolg.

Het slechte nieuws is dat de islamitische geestelijken, die deel uitmaken van de Raad van Hoeders van de Grondwet, op 20 mei besloten dat oud-president Ali Akbar Hashemi Rafsanjani niet mag meedoen aan de verkiezingen. De officiële reden is dat de 78-jarige Rafsanjani te oud is. Vreemd. De vorige hoogste leider van Iran, ayatollah Ruholla Khomeini, kwam op zijn 78ste aan de macht en bestuurdde het land nog tien jaar. De echte reden is dat Rafsanjani bij de vorige verkiezingen de hervormers steunde die zich uitspraken tegen hervorming van Ahmadinejad.

De Raad besloot ook Esfandiari Mashaei, de protegé van president Ahmadinejad, uit te sluiten van de aanstaande verkiezingen. Mashaei dreigde recent allerlei corruptieschandalen te onthullen, een tactiek die Ahmadinejad veelvuldig hanteert in het parlement. De Raad heeft geen behoefte aan een nieuwe Ahmadinejad. Corruptie is zo

wijdverbreid dat presidenten daarover maar beter hun mond kunnen houden.

Er zijn nu acht kandidaten over. De helft staat dicht bij de huidige hoogste leider van Iran, ayatollah Ali Khamenei, drie zijn onbekende centrum-kandidaten en één is een voormalig lid van de elitetroepen van de Revolutionaire Garde.

De favorieten van Khamenei zijn de onderhandelaar nucleaire zaken Saeed Jalili en de burgemeester van Teheran, Mohammed Qalibaf. Jalili is een kopie van Khamenei, maar minder populair. Qalibaf heeft een veel grotere aanhang, maar Khamenei vreest dat hij net als Ahmadinejad de eerste viool wil spelen.

Khamenei ziet Rafsanjani als zijn belangrijkste tegenstrever. Lang hebben de twee goed samengewerkt. Rafsanjani was president van Iran van 1989 tot 1997. In deze tijd liberaliseerde hij de economie en zocht hij toenadering tot het Westen. In 2000 probeerde hij zich opnieuw verkiesbaar te stellen, maar de Raad verbood dat. In 2005 gebeurde hetzelfde, maar Khamenei herriep de beslissing van de Raad.

Toen Rafsanjani in 2009 de hervormers steunde die zich tegen hervorming van Ahmadinejad uitspraken, verbruide hij het bij Khamenei. Rafsanjani's recente uitspraak dat de dagen zijn geteld van het door Iran gesteunde Assad-regime in Syrië, zette meer kwaad bloed.

Khamenei staat voor een lastige keuze. Hij zou de beslissing

van de Raad van Hoeders om Rafsanjani uit te sluiten, kunnen herroepen. Rafsanjani is immers populair. Als hij zijn nominatie blokkeert, zal het cynisme onder de Iraanse bevolking toenemen. Bovendien zal een lage opkomst bij de verkiezingen door de uitsluiting van Rafsanjani de legitimiteit van de bestaande orde en daarmee zijn eigen positie ondergraven. Als Khamenei echter de populaire Rafsanjani laat deelnemen aan de verkiezingen, zullen zijn eigen voorkeurskandidaten minder overtuigend winnen – waardoor er net als in 2009 een opstand kan uitbreken.

Khamenei lijkt Rafsanjani niet te hulp te komen. De economie staat er door de sancties slechter voor dan in 2009. Het volk gaat gebukt onder de hoge inflatie en walgt van de corruptie. Een revolutie dreigt en kan het machtsevenwicht in het Midden-Oosten op zijn kop zetten. In Syrië zal Assad zijn hart vasthouden.

Het regime van ayatollah Ali Khamenei bereidt zich alvast voor op het ergste